

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

3 oktober 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de paasvakantie 2003

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de tweede fase van de loonstudie en over CAO VII

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het faciliteitenonderwijs

Vraag om uitleg van mevrouw Brigitte Grouwels tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de pedagogische inspectie in de Franstalige faciliteitenscholen

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de onderhandelingen met minister-president Hasquin van de Franse Gemeenschap over het faciliteitenonderwijs

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de erkenning van de opleiding van de jonge piloten 9e promotie

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de ordentelijke start van het schooljaar

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het bemoeilijken van een ordentelijke start van het schooljaar door het overspoelen van de scholen met omzendbrieven, die al dan niet onder voorbehoud zijn verspreid

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de impact van ICT op de schoolorganisatie en het personeelsbeleid in het algemeen en de mogelijke rol van neveninstromers in het bijzonder

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plaats van de Koninklijke Militaire School in het kader van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Donderdag 3 oktober 2002

VOORZITTER : De heer Gilbert Vanleenhove

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.18 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de paasvakantie 2003

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de paasvakantie 2003.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het is een eer om de commissiewerkzaamheden van het nieuwe parlementaire jaar te mogen openen met een typisch Brussels dossier. Ik vraag de aandacht voor een bijzonder delicate aangelegenheid, met name de regeling van de paasvakanties in 2003. Dit jaar verschilt, zoals 15 jaar geleden, de periode van de paasvakanties voor de Nederlands- en Franstalige kinderen. De Nederlandstaligen hebben vakantie van 7 tot 20 april, de Franstaligen van 14 tot 27 april. Dit lijkt vanuit 'la Flandre profonde' geen probleem te zijn, maar dat is het wel voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Ik ben schepen van Onderwijs in Anderlecht en heb een aantal onderwijsverantwoordelijkheden in het vrij onderwijs. Uit een snelle bevraging blijkt dat 10 tot 15 percent van de gezinnen de kinderen naar verschillende onderwijsnetten stuurt. Ik bedoel daarmee het Nederlands- en Franstalig onderwijs. De verschillende paasvakanties leveren problemen op voor de organisatie van het gezin. Ik heb het dan nog niet eens over gezinnen waar de partners tot een verschillende gemeenschap beho-

ren en waar de ene partner lesgeeft in het Nederlandstalig onderwijs en de ander in het Franstalige.

Het gaat uiteraard in de eerste plaats om de kinderen. In Brussel leven is een bijzondere omstandigheid. Het is een intercultureel leven, leven tussen verschillende gemeenschappen en proberen verdraagzaamheid teweeg te brengen tussen mensen. Dat kan alleen als er van kindsbeen af met elkaar wordt omgegaan. Vakanties zijn ideale momenten om op het buurtplein kinderen te ontmoeten uit verschillende culturen. Op die manier wordt een verzekering gegeven tegen extreem rechts. Dit wordt nu ontwricht door de vakantie-regelingen.

Als de verschillende vakantieperiodes worden bestendigd, krijgen we een totaal verschillende organisatie van de gemeenschappen. We willen dit niet in Brussel. We willen dat de mensen zoveel mogelijk in een gelijke situatie kunnen samenleven en dat wordt door deze regeling bemoeilijkt.

Ik kan ook een economisch argument aanhalen, maar dat geldt dan meer specifiek voor Wallonië en Vlaanderen. Mensen van de kuststreek herinneren zich nog het hevige protest van de horeca-sector toen dit de vorige keer gebeurde. Er rezen problemen met de organisatie, het personeel en de kosten. De investeringskosten lagen stukken hoger, terwijl de rendabiliteit veel lager lag als gevolg van de spreiding. Dus ook vanuit economisch perspectief is dit geen goede zaak. Dit is voor mij geen essentieel argument, maar we moeten ook denken aan degenen die een vakantiejob doen in die periode.

Mevrouw de minister, hoe komt het dat u geen regeling kon treffen met uw Franstalige collega ? Waarom werd er voor Brussel geen speciale regeling uitgewerkt ? Uitwisselingsprojecten zijn belangrijk. Het project Klavertje Drie ligt opnieuw op de bureaus van veel directies. Dit project komt door de verschillende regelingen in de problemen.

Vandenbossche

Kan dit niet opnieuw worden bekeken ? Is deze regeling eenmalig of niet ? Ook de speelpleinwerking zit met een kater. Zijn de ouders voldoende voorlicht zodat ze de nodige schikkingen kunnen treffen ? Is het mogelijk om voor dergelijke maatregelen overleg te plegen met de Brusselse collega's die beleidsverantwoordelijkheid dragen in de VGC en de Cocof ?

Ik wil tot slot benadrukken dat dit geen goede regeling is. Het drukt op negatieve wijze op de samenleving in Brussel.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, onderwijsmaterie is een gemeenschapsbevoegdheid en behoort tot de autonomie van de gemeenschappen. Dit heeft voor gevolg dat er uiteenlopende vakantieregelingen kunnen bestaan. De paasvakantie voor volgend schooljaar verloopt in de Franse en Vlaamse gemeenschap één week gemeenschappelijk en één week afzonderlijk.

Als dit dan al opportuun zou zijn, dan zou een volledige en algemeen geldende gelijkschakeling van de vakanties in alle scholen van de gemeenschappen in ons land vereisen dat er voorafgaandelijk overleg tussen de gemeenschappen zou plaatsvinden. Bovendien zou er ook een wijziging van de bestaande reglementering bij minstens één van de gemeenschappen moeten worden doorgevoerd. De rechtszekerheid van de rechtsonderhorigen in acht genomen, is het niet opportuun dit nog door te voeren voor dit schooljaar voor alle Vlaamse of Waalse scholen.

De besluiten van de Vlaamse regering van 17 april 1991 en van 31 augustus 2001 regelen de vakantieperiodes op een zodanige wijze dat die vastliggen voor alle komende schooljaren. Op de onderwijswebsite staan de schoolvakanties tot en met het schooljaar 2009-2010 vermeld, zodat er op ruime schaal tijdig wordt geïnformeerd.

Zonder over te gaan op een algehele gelijkschakeling tussen de gemeenschappen, wil ik melding maken van de afwijkingsmogelijkheid die in de Vlaamse regelgeving is opgenomen. Inrichtende machten van individuele scholen kunnen afwijken van de data van de centraal vastgelegde vakantieperiodes. De afwijking mag niet tot gevolg hebben dat het normaal aantal lessen op schooljaarbasis

wordt verminderd, en bovendien moeten deze wijzigingen het voorwerp uitmaken van een overleg op de school.

Er zijn een aantal zeer aanneembare argumenten om de schoolvakanties in de Brusselse gemeenten of taalgrensgemeenten te laten samenvallen. Aan de andere kant wil ik toch een aantal argumenten pro-vakantiespreiding in herinnering brengen, die ook al in de jaren '90 werden opgeworpen. Reeds verscheidene jaren wordt een pleidooi gehouden om in ons land vakantiespreiding toe te passen. In een aantal andere landen zoals Nederland, Frankrijk en Duitsland gebeurt dat al. Vanuit economisch standpunt wordt de spreiding van het toeristisch seizoen over een groter aantal weken veeleer positief dan negatief beoordeeld. Ook de spreiding van het woon-werkverkeer in het binnenland en van het internationaal toeristisch verkeer wordt al eens gebruikt als argument om de vakantieperiodes te differentiëren. Steden en gemeenten met een te kleine of beperkte infrastructuur vinden de opvang van jongeren in gespreide vakantieperiodes beter te organiseren.

Er zijn dus heel wat argumenten voor, maar ook tegen een spreiding. Op basis van de zojuist vermelde argumenten en omwille van de bestaande afwijkingsmogelijkheden zie ik op dit ogenblik geen reden om de aangekondigde vakantieperiode te wijzigen.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mevrouw de minister, ik heb het altijd zeer moeilijk wanneer Vlaanderen het begrip autonomie hanteert als een soort confrontatie-instrument tegenover de anderen. Op basis van mijn 20 jaar politieke ervaring in Brussel vind ik dat autonomie moet leiden tot overleg en samspraak vanuit respect voor ieders eigenheid. Autonomie mag niet leiden tot conflicten. Ik betreur bovendien dat u de noden van het kind in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet laat prevaleren. Ik denk echter dat u morgen wel de taal van het geld zult begrijpen, en ik verwacht dat de horeca aan de kust heel wat opmerkingen zal hebben die zullen leiden tot spanningen. Dan zal die spreiding van de vakantieperiode opnieuw worden bekeken zoals dat in de jaren '90 is gebeurd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de tweede fase van de loonstudie en over CAO VII

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Dijck tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de tweede fase van de loonstudie en over CAO VII.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik stel vanuit een bekommernis die veel commissieleden delen, een vraag over de tweede fase van de loonstudie en over CAO VII. Daarover zijn in het verleden al wat verklaringen afgelegd. Het initiatief van de loonstudie dat destijds op poten is gezet, steunen we en we aanvaarden daar de gevolgen van. Het is bekend dat de vlakke loopbaan, de onaantrekkelijkheid van de job van leerkracht voor beginners en voor mensen uit de privé-sector en de onderbetaling van directies problemen zijn die op het veld zeer sterk worden gevoeld. We hopen dus dat de studie een aanzet zal geven tot het nemen van de nodige en de juiste maatregelen.

In uw programma voor het politiek jaar 2002-2003 lezen we dat de beëindiging van de tweede fase van de loonstudie wordt verwacht tegen eind 2002. De voorstellen en aandachtspunten uit die studie zullen aan bod komen tijdens de gesprekken over CAO VII. Uit enkele vorige vragen van collega's weten we dat CAO VI bepaalt dat de tweede fase van de studie voor het einde van de regeerperiode zal worden afgewerkt.

'De onderhandelingen over CAO VII zullen derhalve in 2 fasen worden opgesplitst. De eerste start in 2003.' In de tweede fase, die begint in 2004, zullen : '... onderhandelingen gevoerd worden op basis van een eisenmemorandum van de vakbonden en de elementen vervat in de loonstudie, om te komen tot een nieuw loonbeleid.' We weten ook dat 6 bijeenkomsten waren gepland van de resonantiegroep die tot doel heeft uit het onderwijsveld reacties op te vangen in verband met het onderwijsbeleid en meer bepaald in verband met de herwaardering van het beroep van leerkracht. Deze problematiek kwam meer dan eens ter sprake tijdens de rondetafelgesprekken. Uit een krantenartikel van eind mei 2002 kunnen we opmaken dat het rapport reeds is voltooid.

Mevrouw de minister, blijft de eerder vooropgestelde planning gelden ? Wanneer zullen juist de onderhandelingen over CAO VII starten ? Wanneer komt deze studie aan bod ? Is het rapport inderdaad reeds klaar ? Kunt u het ons bezorgen ? Wat zijn de belangrijkste bevindingen ? Als de studie van de resonantiegroep inderdaad reeds is voltooid, waarom wordt het einde van de tweede fase van de loonstudie dan pas tegen eind 2002 verwacht ? Wat moet er nog gebeuren ? Zijn er wel voldoende middelen om de onderhandelingen over CAO VII aan te vatten ? Wat verwacht de minister er zelf van ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, de resonantiegroep was een van de initiatieven die het Steunpunt Waardering tijdens het schooljaar 2001-2002 opstartte. Een door het steunpunt gekozen vertegenwoordiging uit diverse geledingen van het onderwijsveld kwam in Brussel bijeen om over de herwaardering van de leerkracht en het lerarenberoep van gedachten te wisselen.

Elke bijeenkomst was opgebouwd rond een bepaald knelpunt. De eerste bijeenkomst was opgebouwd met als thema 'Leerkracht : een job of een roeping ?' en ging over de waardering en de erkenning van de professionaliteit van de leerkrachten door de samenleving. De tweede bijeenkomst ging over het personeelsbeleid. Toen stonden het HRM-beleid, de loopbaan en de schoolleiding centraal. De derde bijeenkomst was opgebouwd rond het thema 'Een goede leerkracht zijn of worden'. Toen kwamen de opleiding en nascholing en de opvang en begeleiding van leerkrachten in het algemeen en van jonge leerkrachten in het bijzonder aan bod. De bijeenkomst rond het thema 'Leerkrachten vinden en binden' behandelde het lerarentekort.

De ideeën en voorstellen die tijdens de discussies werden aangebracht, werden gesynthetiseerd en omgezet in 4 beleidsvoorstellen. Het eerste en volgens de deelnemers tevens het belangrijkste voorstel betreft het toekennen van een differentiatiekrediet van 10 percent aan alle scholen. Dat krediet moet taak- en functiedifferentiatie mogelijk maken. Het tweede voorstel voorziet in professionele ondersteuning voor beginnende en zittende leerkrachten, waarbij speciale aandacht gaat naar het wegwerken van de kloof die bestaat tussen de lerarenopleiding en het afnemend veld. Het derde voorstel betreft de verdeling van de Vlaamse mid-

Vanderpoorten

delen. De resonantiegroep ziet een steeds ruimere opdracht voor het onderwijs en vraagt dan ook financiële en praktische steun uit de andere beleidsdomeinen. Het vierde voorstel beoogt een levenslange vorming met permanente opleidingskansen, zodat de onderwijsmensen de nodige professionaliteit kunnen opbouwen en behouden.

Het rapport van het Steunpunt Waardering over de bijeenkomsten van de resonantiegroep is inderdaad klaar. Ik zal u een exemplaar bezorgen. Ik wil er wel uw aandacht op vestigen dat het niet om een wetenschappelijk onderzoeksrapport gaat. Het mag dus ook niet zo worden gelezen.

De tweede fase van de loonstudie is in juli 2002 gestart en is nu op kruissnelheid. Een stuurgroep die bestaat uit ambtemaren en deskundigen van Hay-Management, werkt op dit ogenblik aan de visie op een nieuw loonbeleid op lange termijn voor het onderwijs. De bevindingen zullen tegen december 2002 in een eindrapport worden gebundeld. Zodra het rapport klaar is, zal het ter beschikking van de commissieleden worden gesteld.

De voorstellen die in de context van de loonstudie worden geformuleerd, zullen tijdens de gesprekken over CAO VII aan bod komen. Dat was zo afgesproken. Dat betekent dat de gesprekken in 2003 zullen gaan over de kwalitatieve invulling van de maatregelen die in CAO VI staan en dat de resultaten van de loonstudie en de aandachtspunten die door de vakbonden naar voren worden geschoven, in 2004 zullen worden besproken. De timing is afgesproken in CAO VI en blijft behouden.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Ik dank de minister voor haar antwoord. Op dit moment heb ik daar verder niets aan toe te voegen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijk tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het faciliteitenonderwijs

Vraag om uitleg van mevrouw Brigitte Grouwels tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de pedagogische inspectie in de Franstalige faciliteitscholen

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de onderhandelingen met minister-president Hasquin van de Franse Gemeenschap over het faciliteitenonderwijs

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Van Dijk tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het faciliteitenonderwijs, van mevrouw Grouwels tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de pedagogische inspectie in de Franstalige faciliteitscholen en van de heer Van Nieuwenhuysen tot minister-president Dewael, over de onderhandelingen met minister-president Hasquin van de Franse Gemeenschap over het faciliteitenonderwijs.

Minister Vanderpoorten antwoordt tevens in naam van minister-president Dewael.

De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, net voor het zomerreces hebben we nog voorspeld dat over deze zaak het laatste woord nog niet was gezegd. We betreuren dat nogmaals over deze materie tussenbeide moet worden gekomen. Ik trap een open deur in als ik zeg dat zowel in dit parlement als in andere assemblees een pak vragen en interpellaties over de thematiek van het faciliteitenonderwijs zijn gesteld. Tot op heden is er voor zover wij weten echter geen afdoende oplossing in zicht.

In de context van deze vraag om uitleg acht ik het niet nodig de problematiek nog eens volledig in herinnering te brengen, dat is de afgelopen maanden reeds voldoende gebeurd. Wel wil ik nog even ingaan op de recente gebeurtenissen en de afgesproken timing.

Ik wilde deze vraag oorspronkelijk aan de minister-president stellen, omdat hij hierover toch ook een aantal verklaringen had afgelegd, maar nu stel ik ze dus aan u, mevrouw de minister. Net voor het zomerreces, op 27 juni 2002, antwoordde u op een interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen het

Van Dijck

volgende : ‘Wat de onderhandelingen betreft, is geen datum vooropgesteld waarop er sowieso een akkoord moet zijn. Het is evenwel ieders bedoeling om vooruitgang te boeken en om de gesprekken niet onnodig te laten aanslepen. Nog voor het zomerreces zal een formeel overleg tussen de beide ministers-presidenten plaatsvinden’.

Hierop volgde een in plenaire zitting goedgekeurde motie, stuk 1272. Ik wil toch nog even in herinnering brengen wat daarin aan de Vlaamse regering werd gevraagd. Er werd gevraagd een inventaris op te maken van de verplichtingen van zowel de Vlaamse als de Franse Gemeenschap inzake het door hen in te richten onderwijs in de faciliteitengemeenten, en om na te gaan of beide hun verplichtingen nakomen.

Verder werd gevraagd een akkoord te ondertekenen waarin de Franse Gemeenschap zich ertoe verbindt om de Vlaamse school in Komen te subsidiëren indien aan de wettelijke voorwaarden is voldaan. Dat akkoord zou ook de onderwijsinspectie moeten regelen, zowel in het Franstalige als in het Nederlandstalige faciliteitenonderwijs, en dit tot ieders voldoening.

De motie bevatte ook de vraag om de bestaande protocollen als nietig te beschouwen en in geen subsidie meer te voorzien voor het Franstalige onderwijs in de faciliteitengemeenten, indien zou blijken dat de Franse Gemeenschap niet tegemoetkomt aan die vraag en haar verplichtingen niet nakomt.

In het federaal parlement werd hierover ook gesproken. Daar heeft de eerste minister op 4 juli 2002 op een vraag van mevrouw Brepoels geantwoord dat er op 5 juli een overlegcomité zou plaatsvinden, met als vierde punt op de agenda de stand van zaken van de uitvoering van het samenwerkingsakkoord. Premier Verhofstadt merkte evenwel op dat het een akkoord betreft dat moet worden gesloten tussen de 2 gemeenschappen. De federale overheid zou dan ook enkel de rol van bemiddelaar spelen.

Wat is de huidige stand van zaken betreffende de uitvoering van de goedgekeurde met redenen omklede motie over de onderhandelingen met minister-president Hasquin van de Franse Gemeenschap ? Ik had hierover graag 3 zaken geweten. Wat is de stand van zaken betreffende de opmaak van de inventaris van verplichtingen van beide gemeenschappen ? Wat is de stand van zaken be-

treffende het te ondertekenen akkoord ? Wat is de stand van zaken betreffende het intrekken van de protocollen en subsidies indien mocht blijken dat de Franse Gemeenschap haar verplichtingen niet nakomt ?

Ten slotte, klopt het dat op het overlegcomité van 5 juli 2002 het vierde punt van de agenda bestond uit de stand van zaken van de uitvoering en de problematiek van het samenwerkingsakkoord ? Wat is het resultaat van dit overlegcomité ? Is er een formeel akkoord tussen de 2 gemeenschappen tot stand gekomen ? Zo ja, wat is de inhoud hiervan ? Zo neen, hoe komt dit en moeten wij dan teruggrijpen naar punt 3 van de motie ?

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijn vraag om uitleg vertoont sterke gelijkenissen met die van de heer Van Dijck. Toch had ik ze gesteld aan minister Vanderpoorten, omdat ik vind dat de minister van Onderwijs de verantwoordelijkheid draagt voor dit dossier. Ik zal dus een aantal elementen uit de vraag van de heer Van Dijck herhalen. Deze materie leeft echt in deze commissie en daarom denk ik dat het belangrijk is dat vanuit verschillende hoeken dezelfde vragen worden gesteld.

We hebben lang gewacht en veel geduld gehad. De grote vakantie is nu achter de rug. Ik denk dat we nu deze vraag wel mogen stellen. Er is een redelijke termijn verstreken waarin actie kon worden ondernomen met betrekking tot de pedagogische inspectie in de Franstalige faciliteitenscholen en dergelijke. Er is een redelijke termijn verstreken om uitvoering te geven aan de moties die zowel door meerderheid als oppositie in dit parlement werden goedgekeurd. Ik verwijs onder meer naar de motie van 30 januari 2002, waarin werd gevraagd om een inventaris op te maken van de verplichtingen van de Franse en de Vlaamse Gemeenschap inzake de faciliteitenscholen en de manier waarop ze al dan niet worden nagekomen. In die motie werd ook gevraagd om iets te doen om een Vlaamse inspectie in het onderwijs mogelijk te maken. Het is dus al lang geleden dat het hele parlement deze vragen heeft gesteld.

Op 10 juli 2002 hebben we dan nog eens met meerderheid en oppositie een motie in dezelfde zin goedgekeurd. Daarom vinden wij dat het vandaag toch wel tijd is om tot actie over te gaan.

Welke vooruitgang is er geboekt sinds de met redenen omklede motie van januari 2002 ? Werd de in-

Grouwels

ventaris van verplichtingen van de Vlaamse en Franse Gemeenschap inzake het faciliteitenonderwijs opgemaakt en wat zijn de bevindingen ? Is men intussen tot een akkoord gekomen waardoor de onderwijsinspectie tot ieders voldoening werd geregeld ? Indien er geen oplossing voor dit probleem werd gevonden, wanneer worden de bestaande protocollen dan nietig verklaard ? Zullen de middelen bedoeld voor het faciliteitenonderwijs dan ook uit de begroting van 2003 worden geschrapt ?

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de minister, u moet het mij niet kwalijk nemen, maar ik til er wel zwaar aan dat de minister-president het andermaal niet nodig vindt om wat ondertussen zijn dossier is geworden, hier te komen verdedigen. Dat was in juni reeds zo, en we hebben het gisteren ook meegemaakt bij een ander heikel dossier, het rapport-Nabholz. Ik stel vast dat de minister-president, wanneer het om gevoelige, communautaire zaken gaat, steeds iemand anders naar dit parlement stuurt om de zaken te klaren.

Ik denk dat zowel de heer Van Dijck als ikzelf het bij het rechte eind hadden om hier de vraag om uitleg aan de minister-president te richten, omdat conflicten tussen gewesten, gemeenschappen en deelstaten onder zijn bevoegdheid vallen. We kunnen hier toch wel van een conflictsituatie spreken, aangezien dit dossier reeds zo lang aansleept. Het is trouwens de minister-president zelf geweest die in maart 2002 dit dossier naar zich heeft toegetrokken. Hij stelde toen blijkbaar, net als wij, vast dat u minder weerstand kan bieden aan een minister-president van de Franse Gemeenschap dan aan heel het Vlaamse lerarenkorps. Hoe dan ook houdt die overname van dit dossier door de minister-president in mijn ogen de erkenning in dat dit dossier wel degelijk is uitgedraaid op een communautair conflict.

Het dossier werd dus aan u onttrokken, mevrouw de minister, maar u wordt nu wel voor de tweede keer naar hier gestuurd als een soort 'go-between' tussen de man die de onderhandelingen moet voeren en dit Vlaams Parlement. Dat doet bij mij het vermoeden rijzen dat we nog geen stap dichters staan bij een regeling voor het faciliteitenonderwijs die beantwoordt aan de verschillende moties die hier in het verleden werden goedgekeurd. Daarin zitten voor ons 2 essentiële zaken vervat : ten eer-

ste de wederkerigheid inzake de toepassing van de onderwijsfaciliteiten en ten tweede de uitvoering door de Vlaamse administratie van de pedagogische inspectie op het volledige leerplan zoals de Franse Gemeenschap die blijkbaar uitvoert op de Nederlandstalige klassen van het college van Moeskroen.

Ik herinner u er overigens aan dat het ontwerpprotocol, dat als basis dient voor de besprekingen, niet beantwoordt aan die beide essentiële voorwaarden. Ik ga daar vandaag niet op in, daar is in het verleden al genoeg over gepraat. Op 27 juni antwoordde u op de interpellatie dat er een aantal informele overlegmomenten waren geweest die in een goede sfeer waren verlopen. Ik heb toen mijn scepsis uitgedrukt omdat we dit verhaal nu al sedert het begin van deze legislatuur, en zelfs al langer, horen.

Deze keer was er weliswaar een kleine nuance. Het formeel overleg tussen de beide ministers-presidenten zou namelijk nog voor het zomerreces plaatsvinden, en het was wel degelijk de bedoeling vooruitgang te boeken en de gesprekken niet onnodig te laten aanslepen. De heer Moreau wist bij de stemming van de verschillende moties in de plenaire zitting die erop volgden, zelfs aan te kondigen dat de Franstaligen zowaar bereid waren om het Vlaamse schoolje in Komen te subsidiëren.

Ik heb sedertdien niks meer over deze aangelegenheid vernomen, vandaar mijn vragen. Wordt die Vlaamse school van Komen nu al gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap ? Werd er een consensus bereikt aangaande de onderwijsinspectie ? Werd er al een datum afgesproken waarop het formeel akkoord wordt afgesloten voor heel het dossier van het faciliteitenonderwijs of zijn er nog knelpunten ?

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, aangezien mijn naam is vermeld en ik niet aan politiek wil doen op 2 verschillende wijzen, wil ik even het woord nemen. Ik treedt op met één gezicht, recht voor de vuist, correct en in volle openheid.

Zoals gezegd was ik betrokken bij de motie van 30 januari en die van 10 juli, ingediend door de meerderheid en heb ik het standpunt van de meerderheid uiteengezet op de tribune. Ik heb ook gezegd welke concrete stappen ikzelf heb gezet in die zaak, omdat ik bepaalde mensen ten zuiden van de taalgrens zeer goed ken, onder meer twee ministers

Moreau

van de MR. Ik heb hen persoonlijk aangesproken. Wat ik heb gezegd over de stand van zaken is wat ik persoonlijk heb meegemaakt op het veld. Ik heb het recht om dat mee te delen. Ik ben blij aan de kar te hebben getrokken. Beide ministers hebben me gezegd dat ze bereid zijn de subsidiëring van dat Vlaams schoolje in Komen op zich te nemen. Wat de pedagogische inspectie betreft, waarover de motie ging, zeiden ze bereid te zijn tot een echte oplossing te komen. Ik moet dit natuurlijk niet zeggen, Minister Vanderpoorten zal hier meer over weten, en ik heb met haar hierover niet gesproken. Ik hoop dat de daad bij het woord zal worden gevoegd want ik ben niet gediend met woorden, ik wil zien dat de daad volgt.

Ik denk dat de minister alles doet, of misschien meer dan mogelijk, want het probleem is al tientallen jaren hangende, dus het moet wel een zeer moeilijk probleem zijn.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, tijdens de onderhandelingen met de minister-president van de Franse Gemeenschapsregering kwamen we op een punt waar de Franse Gemeenschap een aantal concrete stellingen van de Vlaamse Gemeenschap op de regering zou bespreken. De Franse Gemeenschapsregering besliste op 16 mei jongstleden om hierover een interkabinettenoverleg te beleggen met de Franstalige vice-premiers van de federale regering. De resultaten van dit overleg, noch de intentie om dit overleg te houden, werden mij bekendgemaakt. Deze gang van zaken roept ernstige twijfels op over de wil van de Franse Gemeenschapsregering om tot een nieuwe regeling te komen. De indruk bestaat dat zij de bestaande toestand wensen te handhaven. Het is uiteraard alleen zinvol de onderhandelingen verder te zetten indien er een wil van beide zijden is om vooruitgang te maken in dit dossier.

Aangaande de inventaris van de wederzijdse rechten en plichten in het onderwijs in de faciliteitengemeenten, geeft het begrip inventaris niet de aard van dit dossier weer. De rechten en plichten staan in de wet van 30 juli 1963 over de taalregeling in het onderwijs en in de wet van 2 augustus 1963 over het gebruik van de talen in bestuurszaken. Voor wat de taken van het bestuur betreft zijn de betrokken scholen het voorwerp van onderdelen van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op

het gebruik van de talen in bestuurszaken. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft als opdracht te waken over de toepassing van de gecoördineerde taalwetten. Het zou deze regelgeving onrecht aandoen ze te herleiden tot een lijstje van rechten en plichten van regeringen. De regelgeving houdt vooral rechten in van individuele burgers, en ook lokale besturen en inrichtende machten van scholen zijn belanghebbenden in de discussie.

De kern van het probleem in de faciliteitengemeenten ligt in de inspectie. Een akkoord tussen de toenmalige onderwijsministers Dubois en Vermeylen uit juni 1970 vertrouwde het toezicht over de Franstalige scholen in de Vlaamse gemeenten met onderwijsfaciliteiten toe aan de Franstalige inspectie, en omgekeerd. De inhoud van dat akkoord werd in artikel 5 van de wet van 21 juli 1971 inzake de werking van de cultuurraden onderworpen aan het akkoord van beide cultuurraden. Deze regeling kan dus niet eenzijdig worden gewijzigd.

Daarnaast zijn er nog een aantal aangelegenheden waarover mogelijk kan worden gepraat : de subsidiëring van het Nederlandstalig onderwijs te Komen door de Franse Gemeenschap, de leerlingentellingen in functie van de financieringswet, de eindtermen en de taalkennis van het personeel.

De minister-president en ikzelf hebben van de minister-president van de Franse Gemeenschap de vraag gekregen naar een overleg en een standpuntbepaling ten aanzien van de federale overheid om de leerplicht te voorzien vanaf de leeftijd van 5 jaar. Ik zal dit overleg aangrijpen om duidelijk te stellen dat ook voor het probleem van de inspectie in het onderwijs van de faciliteitengemeenten een aanvaardbare oplossing moet worden uitgewerkt.

Wat de school te Komen betreft, heeft de Franse Gemeenschap te kennen gegeven haar verplichtingen te willen opnemen. In dat verband moet wel duidelijk worden gesteld dat door de politieke omstandigheden rond 1980 de Nederlandstaligen het initiatief hebben genomen deze school zelf te subsidiëren. Om de school onder de verantwoordelijkheid van de Franse Gemeenschap te brengen, moet een aanvraag van voldoende gezinshoofden worden gericht aan het betrokken gemeentebestuur, dat dit onderwijs dan zal inrichten, en daarvoor zal worden gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap. Een dergelijke aanvraag is er voorsnog niet geweest. Door de intussen gegroeide toestand zal de overgang niet van de ene dag op de andere gebeuren. Zo zal het personeel van deze school moeten worden overgedragen, en verandert hun geldelijk en administratief statuut. Momenteel is

Vanderpoorten

het Gemeenschapsonderwijs inrichtende macht, en dit zou de gemeente Komen moeten worden, wat dus de vraag doet rijzen naar de manier waarop de schoolinfrastructuur zal worden overgedragen.

In de huidige stand van het dossier beslissen om de subsidiëring van de Franstalige scholen te stoppen is politiek gezien misschien een begrijpelijke reflex, die evenwel juridisch moeilijk te verantwoorden valt. Uit de taalwetten vloeit immers voort dat de ouders en de leerlingen recht hebben op basisonderwijs in hun taal. De houding van een andere regering, hoe ergerlijk die ook mag zijn, kan geen aanleiding vormen om het individueel recht op onderwijs van de betrokken leerlingen te schenden, noch om het recht op subsidiëring van de betrokken scholen, van wie geen enkele tot het gemeenschapsonderwijs behoort, te schenden. Ik stel dus op de meest duidelijke wijze dat de minister-president en ikzelf ons ongenoegen over deze gang van zaken op een andere wijze zullen uiten aan de Franse Gemeenschapsregering dan door individuele scholen in hun werking te treffen.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik heb toch enkele bedenkingen. Ik heb de indruk dat de halsstarrigheid van eind de jaren '70 als argument wordt gebruikt om de overdracht van de school in Komen naar de Franse Gemeenschap moeilijk te maken. Er was toen wel degelijk een officiële aanvraag, maar op federaal niveau is toen iets uit de hoed getoverd om uit de impasse te geraken. Die argumenten blijven aanhalen, vind ik niet correct. Dat er momenteel geen officiële aanvraag is, is nogal evident. Er is ook nooit gesuggereerd dat dergelijke aanvraag op een ordentelijke manier zou worden behandeld.

Ik heb de indruk, mijnheer Moreau, dat uw gesprekspartner u met een klontje in het suikerriet stuurt. We staan nog altijd even ver. Ik stel vast dat er geen schot in de zaak komt. Ik moet de analyse van de heer Van Nieuwenhuysen onderschrijven dat de beleidsverantwoordelijken hun verantwoordelijkheid moeten blijven nemen tot er resultaat is.

Tot slot wil ik nog even in herinnering brengen dat u naar aanleiding van mijn vraag om uitleg over de school in Ronse van eind juni, had beloofd dat er een volledig overzicht zou worden gemaakt van de faciliteitscholen.

Minister Marleen Vanderpoorten : Dat is ondertussen gebeurd en het zal aan de leden worden overgemaakt.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mevrouw de minister, u ervaart dat de Franse Gemeenschap niet de wil betoont om hier iets aan te doen. Als er niet meer wordt onderhandeld, wat gebeurt er dan verder ? Zult u een ander onderwerp waarover moet worden gepraat, gebruiken om dit dossier opnieuw te bespreken ? Naar mijn mening wordt te lijdzaam omgegaan met dit probleem.

De kinderen die basisonderwijs volgden aan faciliteitscholen in de Vlaams Rand, stromen door naar het Franstalig secundair onderwijs in Brussel. Er is dus helemaal geen integratie. Positief is dat de Nederlandstalige scholen in de faciliteitengemeenten overspoeld worden door kinderen uit Franstalige gezinnen. Die ouders kiezen daar wel voor integratie. Probleem is dan weer dat die scholen het stilaan moeilijk krijgen om al die kinderen op een goede manier op te vangen. Kunnen de middelen voor de faciliteitscholen niet nuttiger worden aangewend ? Dan zou het doel van integratie worden bereikt.

U zegt dat het individuele recht van ouders of kinderen zou worden geschaad. Het onderwijs is er en er wordt hen dus niets ontnomen. Ik kan geen genoeg nemen met de lijdzame houding in dit dossier. Wanneer zult u dit thema op de agenda plaatsen ? Zult u met een deadline werken ? Zo niet, vrees ik dat er niets van in huis zal komen. De Vlaamse regering moet druk uitoefenen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de minister, wat de Vlaamse school in Komen betreft, moeten we ons geen illusies maken dat de ouders een officiële vraag zullen stellen aan het gemeentebestuur om onderwijs in te richten. De gebeurtenissen van 20 jaar geleden zijn een trauma en leven nog steeds bij de Vlaamse gemeenschap daar. Niemand wil zijn kinderen toestanden aandoen zoals recentelijk nog in Noord-Ierland.

U zegt dat de regeling van 1970 inzake de onderwijsinspectie niet eenzijdig kan worden gewijzigd. Ik stel vast dat dat vandaag wel is gebeurd. De Franse Gemeenschap voerde pedagogische inspectie uit in de Vlaamse afdeling van de school in

Van Nieuwenhuysen

Moeskroen. Daarmee wordt afgeweken van het protocol van 1970.

U hebt duidelijk gezegd dat er geen akkoord komt omdat de Franstaligen dat niet willen. Dat hebben we al jaren geleden voorspeld. U hebt ook gezegd dat u geen eenzijdige maatregelen zult nemen. U zult de subsidiekraan met andere woorden niet toedraaien. In dit parlement heeft een grote meerderheid nochtans een motie goedgekeurd die vraagt dat wanneer er een duidelijke afwijzing zou zijn van de Franse Gemeenschap om tot een akkoord te komen, de subsidiekraan zou worden dichtgedraaid. De Vlaamse regering legt die motie nu naast zich neer. Ik vind dat een ernstige zaak.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : De heer Van Dijk zei dat ik met een klontje in het suikerriet ben gestuurd. Dat is niet op mij van toepassing omdat ik dat niet toesta. Ik zal op die nagel blijven hameren omdat onze vraag redelijk is.

De personen waarmee ik heb gepraat zijn allebei minister. Ze hebben gezegd : 'Nous respectons l'application du principe de la réciprocité'. Wat waar is voor het zuiden van de taalgrens, is ook waar voor het noorden. Als we ons samenlevingsmodel eer willen aandoen, moet de afspraak worden nageleefd door alle partners. Ik zal hen dan ook aan hun woord houden. We hebben dat recht. Ik zal blijven strijden en de minister steunen om dit jarenlange probleem op te lossen.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, ik hou rekening met de gemaakte opmerkingen. Ik zal alleen maar ingaan op de uitnodiging van de Franse gemeenschap tot overleg over de leerplicht vanaf 5 jaar als de agenda wordt vervolledigd met de onderwerpen die vandaag aan bod zijn gekomen. Ik zal dan ook verder verslag uitbrengen van de werkzaamheden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de erkenning van de opleiding van de jonge piloten 9e promotie

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de erkenning van de opleiding van de jonge piloten 9de promotie.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb dezelfde vraag ook al eens gesteld aan minister Landuyt, maar hij kon me niet echt helpen. Hij suggereerde dan ook om de vraag nog eens aan u voor te leggen, omdat er ook een onderwijsaspect aan verbonden is.

De piloten van de 9e promotie zijn studenten van de Sabena Flight Academy die hun studies hebben aangevangen in 1998 en beëindigd in 2000. De opleiding tot piloot bedraagt 3 jaar : het eerste jaar bestaat uit theorie, het tweede uit praktijk – meestal in de VS – en het derde jaar is een opleiding op het vliegtuig waarmee de piloot later zal vliegen. Op dat moment wordt de student al ingeschreven in de maatschappij waar hij/zij later een contract mee zal afsluiten.

Dat is het dubbelzinnige van de situatie. De studenten staan op een wachtlijst van Sabena, maar zijn nog geen werknemer en kunnen ook niet echt meer als student worden aanzien. Bijkomend probleem is de kostprijs van de opleiding. Die bedraagt ongeveer 75.000 euro. Heel veel studenten moeten daarvoor een lening aangaan. Toen de studie werd aangevat in 1998 verkeerde Sabena nog niet in een uitzichtloze situatie. Er was nog perspectief op tewerkstelling. Die studenten zijn dan echter meegesleurd in het faillissement. Omdat ze geen werknemer zijn, kunnen ze geen aanspraak maken op de maatregelen ter bescherming van de ex-piloten. Ze komen ook niet in aanmerking voor begeleidingsmaatregelen van de VDAB en dergelijke. Minister Landuyt heeft wel gezegd dat ze worden toegelaten tot de begeleiding via de speciale begeleidingscellen voor ex-Sabenawerknemers. Voor de licenties is de bevoegdheid van de minister beperkt.

Laurys

De investering van 75.000 euro is vrij hoog omdat ze vooral uit lasten bestaat die door het federale en gewestelijke niveau worden opgelegd. Om de last enigszins te kunnen verlichten, zou de minister de opleiding als onderwijs kunnen erkennen waardoor de reeds betaalde BTW dan kan worden gerecupereerd. Mevrouw de minister, overweegt u dergelijke maatregel? Tot slot wil ik opmerken dat, toen ik mijn vraag indiende, ik niet op de hoogte was van de reeds gestelde vragen in 2001 en 2002 over de hoogte van het bedrag.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, we weten allemaal dat de opleiding tot piloot een van de weinige of zelfs de enige opleiding is die niet door de overheid wordt gesubsidieerd. U weet ook dat het Vlaams Blok al lang vraagt om naar analogie van de Hogere Zeevaartschool een Hogere Luchtvaartschool op te richten.

We hebben in het verleden en ook zojuist gehoord dat de zeer hoge kostprijs van de opleiding tot piloot het voor vele jongeren vrijwel onmogelijk maakt om de studies aan te vatten. Wanneer de luchtvaart dan nog een dreun krijgt zoals het failiet van Sabena, dan is dat voor de piloten en zeker voor de jongere piloten die nog een lening moeten terugbetalen, een drama. Daarom vind ik de vraag van de heer Laurys om de opleiding tot piloot als onderwijsrichting te laten erkennen om zo tenminste de BTW te kunnen recupereren logisch. Ik stel voor om deze maatregel niet te beperken tot de opleiding van de piloten van de 9de promotie. Indien mogelijk, zou de maatregel moeten gelden voor alle pilotenopleidingen, zodat de jonge mensen in opleiding de BTW kunnen recupereren.

De voorzitter : Deze problematiek is inderdaad al vroeger aan bod gekomen, maar deze vraag was zeer concreet. Daarom mocht ze hier ook worden gesteld.

Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben me terdege bewust van de precaire situatie van de afgestudeerden van de 9de promotie van de pilotenopleiding. De huidige regelgeving op het hoger onderwijs laat een erken-

ning van de pilotenopleiding als onderwijs niet toe. Het hogescholendecreet vermeldt expliciet welke instellingen en opleidingen als hoger onderwijs kunnen worden erkend. Noch de instellingen die de pilotenopleiding organiseren, noch de pilotenopleiding zelf vallen daaronder.

Mochten we de pilotenopleiding in het aanbod van het hoger onderwijs willen inbedden, dan zouden er bijkomende problemen ontstaan. Alle bepalingen voor het hoger onderwijs zouden dan immers van toepassing worden op de opleiding. Ze zou dan door hogescholen moeten worden georganiseerd en bovendien zou de plafonnering van het inschrijvingsgeld van toepassing zijn. De inkomsten zouden dan nooit de opleidingskosten kunnen dekken. De bestaande regelgeving staat de voorgestelde maatregel dus in de weg.

Omwillen van de moeilijkheden in de sector hebben we een inspanning gedaan. In het ontwerp van onderwijsdecreet XIV wordt de niveaugelijkwaardigheid erkend van de pilotenopleiding met een basisopleiding van één cyclus aan de hogeschool. De inhoud en de kwaliteit van de pilotenopleiding verantwoorden deze niveaugelijkwaardigheid helemaal. Door deze maatregel worden de kansen op tewerkstelling verhoogd. De studenten komen immers op een gelijkwaardige manier in concurrentie met alle andere afgestudeerden die een opleiding van één cyclus hebben gevolgd.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Ik dank de minister voor het antwoord, maar mijn concrete vraag is eigenlijk of die niveaugelijkwaardigheid financiële gevolgen zal hebben. Zal het daardoor met andere woorden mogelijk worden om de BTW te recupereren?

Minister Marleen Vanderpoorten : Neen.

De heer Jan Laurys : Het probleem van die mensen zal daardoor dus niet worden opgelost.

Minister Marleen Vanderpoorten : We hebben gedaan wat we konden. We zijn gebonden aan de bestaande regelgeving. Ik begrijp dat de betrokkenen het moeilijk hebben.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de ordentelijke start van het schooljaar

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het bemoeilijken van een ordentelijke start van het schooljaar door het overspoelen van de scholen met omzendbrieven, die al dan niet onder voorbehoud zijn verspreid

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer De Meyer tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de ordentelijke start van het schooljaar en van de heer Martens tot minister Vanderpoorten, over het bemoeilijken van een ordentelijke start van het schooljaar door het overspoelen van de scholen met omzendbrieven, die al dan niet onder voorbehoud zijn verspreid.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, op 25 april 2002 heb ik in deze commissie reeds een vraag om uitleg gesteld over de ordentelijke start van het schooljaar. Ik wees er toen op dat schooldirecties tijdig en bij voorkeur voor de start van het laatste trimester op de hoogte moeten zijn van alles wat heeft te maken met decreten, uitvoeringsbesluiten en omzendbrieven. Tijdens de vakantieperiode en tijdens de eerste dagen van september 2002 werd ik gecontacteerd door meerdere directies van het secundair en het basisonderwijs. Ze zeiden dat ze het de jongste jaren gewoon waren geworden dat ze op het einde van het schooljaar en tijdens de vakantie nog heel wat besluiten en omzendbrieven kregen toegestuurd, maar dat het dit jaar wel erg overdreven was. Ze hadden zoiets nog nooit meegemaakt.

Welke besluiten van de Vlaamse regering, welke ministeriële besluiten en welke ministeriële omzendbrieven zijn naar de onderwijsinstellingen gestuurd tijdens de vakantieperiode ? U moet die hier niet allemaal opsommen, maar u kunt de commissieleden misschien een overzicht bezorgen.

De onderwijssector vreest ervoor dat deze trend wordt voortgezet. De sector heeft er alle begrip voor dat er eventueel eind juni of de eerste dagen van juli nog een omzendbrief wordt verstuurd. Wat er dit jaar is gebeurd, hypothekeert het behoorlijk bestuur en de ordentelijke start van het schooljaar.

Welke maatregelen denkt u in de toekomst te nemen om deze problematiek op lossen ?

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de heer De Meyer pleitte er in het voorjaar voor dat de nieuwe maatregelen voor een nieuw schooljaar zeker voor 1 mei, maar het liefst voor de start van het laatste trimester bij de scholen bekend zouden zijn. U hebt toen gezegd dat dat niet lukt, maar ook dat het uw bedoeling was de scholen alles mee te delen voor eind juni. Dat is u echter niet gelukt.

Gisteren werd ik nog aangesproken door enkele directeurs die dezelfde kwestie aankaartten. Ze wisten mij zelfs te melden dat er een omzendbrief over het moederschapsverlof was toegekomen op 29 september 2002, die van toepassing werd op 1 september 2002. De toestand is dus surrealistisch en bepaalde directeurs zeggen dat ze die brieven niet meer lezen en wat erin staat aan hun laars lappen. Deze manier van werken ondermijnt alle rechtszekerheid en is dus slecht. Bovendien gaat het van kwaad naar erger.

Ik heb Edulex geconsulteerd. Ik heb vastgesteld dat zowat de helft van de omzendbrieven waarmee de scholen in de vakantie werden geconfronteerd, werden goedgekeurd onder voorbehoud. In het ene geval moest de Vlaamse regering nog een legistisch kader definiëren in een besluit. In het andere geval was het voorbehoud de goedkeuring van onderwijsdecreet XIV. Dat ontwerp van decreet bestaat vandaag nog niet eens als parlementair stuk. Dat is toch een zeer merkwaardige situatie ? Dit is een blaam voor het parlement. Misschien gaat u ervan uit dat het parlement geen weerwerk levert, maar een parlement dat zichzelf serieus neemt, zou moeten zeggen dat die omzendbrieven geen rechtsgrond hebben en dat er een ander beleid nodig is. Naar aanleiding van het gelijkekansen-decreet is er ook al gezegd dat er respect voor het parlement moet worden opgebracht. Toen werd op schoolniveau ook informatie verspreid onder voorbehoud van goedkeuring van het decreet, terwijl de parlementaire discussie nog volop aan de gang was.

Mevrouw de minister, ik zou graag eens horen hoe u die toestand verantwoordt. Misschien zult u zeggen dat ik oppositietaal spreek, maar dan moet u bewijzen dat wat ik zeg onzinnig is en dat u wel aan degelijk bestuur doet. Dan moet u bewijzen dat de scholen wel nog adequaat kunnen werken.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil even ingaan op de problematiek die hier wordt aangekaart. Ik hoor ook van directeurs dat ze op het laatste ogenblik de schoolagenda die reeds in druk is, moeten wijzigen omdat ze te laat nieuwe reglementeringen ontvangen. Ik denk dat het een zaak van behoorlijk bestuur is dat er na mei nog slechts bij uitzondering omzendbrieven worden verstuurd. Ik heb er alle begrip voor dat er nog zaken kunnen opduiken maar het laat verspreiden van nieuwe reglementeringen moeten worden beperkt tot het minimum. Dan kan het werk voor de directeurs minder moeilijk worden.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik moet de vraagstellers grotendeels gelijk geven. Ik vind de huidige situatie ook niet de meest aangename manier van werken. Een aantal omzendbrieven werd inderdaad zeer laat verspreid. Ik besef dat het van de schoolbesturen, de directies en de leerkrachten een enorme inspanning vergt om die omzendbrieven op korte termijn te verwerken.

Soms moet ik echter kiezen tussen een maatregel tijdens de vakantie meedelen of hem nog een schooljaar uitstellen. Vooral als het gaat om maatregelen ten gunste van de scholen is het belangrijk dat die geen jaar worden uitgesteld. De ICT-coördinatie is een goed voorbeeld van een maatregel in het voordeel van de scholen. Na voldoende afwegingen te hebben gemaakt, heb ik beslist om de ICT-ondersteuning, waar veel scholen reeds geruime tijd naar vroegen, bij de start van het huidige schooljaar te laten ingaan. Dat had tot gevolg dat de omzendbrief tijdens de vakantie moest worden verspreid.

Een aantal administraties hebben de scholen in Brussel aangeboden om hen intensieve toelichting en opleiding in verband met de verschillende omzendbrieven te geven. De scholen kregen uitgebreid de kans om vragen te stellen. Bij het begin van het schooljaar staan de administraties ook klaar om alle mogelijke vragen telefonisch en via e-mail te beantwoorden. De scholen zijn daar zeer tevreden over.

Over sommige thema's heeft de administratie in juni 2002 ook nog 'zitdagen' georganiseerd. Dat gebeurde onder andere in verband met de nieuwe

structuur in de opleidingsvorm 3 in het BuSO. Deze 'zitdagen' gaven de scholen de kans om hun concrete dossiers voor te leggen aan en te bespreken met de administratie.

Het antwoord op de vraag van de heer De Meyer zal aan het verslag worden toegevoegd. Het is een lijst, maar dat vroeg hij.

Het is bekend dat het besluitvormingsproces bijzonder tijdrovend is. Een besluit is er niet in 2 maanden tijd en een ontwerp van decreet is niet afgewerkt in een half jaar. De nodige adviezen moeten worden ingewonnen en onderhandelingen en overleg nemen soms veel tijd in beslag. In april 2002 wisten we reeds dat er nog een aantal omzendbrieven naar de scholen moesten worden verzonden. Veel van die circulaires werden toen al voorbereid, maar ook die moesten nog een aantal procedurestappen doorlopen. Zo moesten ze nog aan de regering worden voorgelegd.

Heel wat circulaires geven uitvoering aan CAO VI. Maatregelen uit CAO's moeten worden verankerd in een besluit of een decreet, maar het is steeds zo geweest dat reeds voor het reglementair parcours was afgelegd, CAO-maatregelen werden uitgevoerd. Of dat goed is, is een andere vraag. Naast de CAO-maatregelen werden reeds een aantal maatregelen meegedeeld die inderdaad nog via onderwijsdecreet XIV moeten worden besproken in het Vlaams Parlement. Ik heb ervoor gekozen om de positieve maatregelen reeds aan de scholen mee te delen. De minder positieve maatregelen wens ik eerst te bespreken in het parlement. De Vlaamse regering werd niet buitenspel gezet, want alle omzendbrieven werden haar voorgelegd.

Het is elk jaar mijn bedoeling de betrokken actoren tijdig te informeren. Dat lukt ondanks alle inspanningen niet altijd. De redenen daarvoor heb ik zojuist duidelijk gemaakt.

De scholen moeten de omzendbrieven die hen onder voorbehoud worden toegestuurd, toepassen. Bij eventuele wijzigingen van de meegedeelde maatregelen door het parlement, zullen de scholen daarvan op de hoogte worden gebracht.

Dit schooljaar zal ik ook al het mogelijke doen om te vermijden dat er omzendbrieven te laat of onder voorbehoud worden verspreid. Ik reken daarbij op de medewerking van iedereen die bij de besluitvorming is betrokken. Ik kan u alleen maar zeggen dat ik eind augustus, toen we begonnen met onze werkzaamheden, samen met de administratie een heel strakke timing heb afgesproken over een aan-

Vanderpoorten

tal zaken die dit jaar moeten gebeuren. Ik volg dat persoonlijk wekelijks op. Ik hoop op die manier de problemen van vorig schooljaar te kunnen vermijden.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik neem nota van deze 'bijna-verontschuldigheden' van de minister voor deze manier van werken.

Mevrouw de minister, ik denk dat het bijzonder belangrijk is dat u er inderdaad een erezaak van maakt om alle besluiten en omzendbrieven te versturen voor 1 mei 2003.

Mijnheer de voorzitter, u mag nu reeds noteren dat ik in april 2003 opnieuw een vraag zal stellen over deze materie.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, deze zaken irriteren de scholen enorm. Ze zijn mateloos geërgerd. Ik denk dat u dit uit zelfrespect aan banden moet leggen. Ik ben het nagegaan : dit hebben we de jongste jaren niet meegemaakt. Dit is werkelijk een primeur, maar geen primeur waar u trots op mag zijn. Dat beseft u zelf maar al te goed. Stop dus met dit soort praktijken en probeer doelstellingen te definiëren die haalbaar zijn.

Bij het begin van elk parlementair jaar krijgen we een lijst met een resem van ontwerpen van decreet die we allemaal zullen behandelen. Als we dan op het einde van het jaar de balans opmaken, blijkt dat we er niet eens in zijn geslaagd de helft van die lijst goed te keuren of te bespreken. Die moet dus worden ingeperkt. Probeer niet voortdurend te werken met beloften en verwachtingen, want dat werkt contraproductief en maakt de scholen gewoon kwaad.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de impact van ICT op de schoolorganisatie en het personeelsbeleid in het algemeen en de mogelijke rol van neveninstromers in het bijzonder

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de impact van ICT op de schoolorganisatie en het personeelsbeleid in het algemeen en de mogelijke rol van neveninstromers in het bijzonder.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik denk dat het in mei 2002 was dat ik ben gaan grasduinen op internet en de visietekst over ICT heb gevonden. Het departement Onderwijs gaf daarin zijn visie op het ICT-gebeuren in het onderwijs, een nieuwe kijk op leren. Dat sluit aan bij een nieuwe algemene politiek van onderwijsvernieuwing. De invoering van ICT is uiteraard geen doel op zich. Als wij hier aandacht voor vragen, is dat omdat dat past in een bepaalde maatschappelijke dynamiek, die we willen richten op het nog versterken van de kwaliteit in het onderwijs.

Er is uiteraard het besef dat het gebruik van ICT de onderwijsorganisatie in het algemeen en de schoolorganisatie in het bijzonder zeer sterk beïnvloedt. Investeren in ICT is inderdaad ook investeren in een interessante leeromgeving en in mensen. Dat wordt uiteindelijk ook met zoveel woorden gezegd in de visietekst, waarin u het hebt over de impact op het personeelsbeleid. U zegt daar, en terecht volgens mij, dat er behoefte is aan een soort van 'change agent'. Dat is iemand die heel dat proces van verandering mee kan helpen ondersteunen en die tegelijkertijd kan voorzien in de nodige technische ondersteuning vanuit een pedagogische visie.

U hebt daarnet in uw vorig antwoord verwezen naar de ICT-coördinatoren, en ook mijn eerste vraag verwijst daarnaar. Is er nu absolute duidelijk-

Martens

heid over de rol van de informatiecoördinatoren ? Is er een duidelijke taakomschrijving ? Is er een duidelijk statuut ? Worden zij nu ingeschreven voor een organieke functie ? Met andere woorden : hoe wordt dit in de praktijk georganiseerd ?

Ik heb ook een vraag met betrekking tot het inschakelen van specialisten. U wijst daar terecht op. Tijdens de vakantie heb ik echter een ontmoeting gehad met de PDG van Alcatel, de heer Thomaes. Hij zei me dat hij reeds een maand probeerde een onderhoud te krijgen met uw kabinet, maar dat hij niet binnen geraakte. Dat verbaasde mij niet, want ik had reeds hetzelfde meegemaakt met mevrouw Bal, die ook geen contact kon krijgen met uw kabinet over een concreet project. De heer Thomaes is niet van de minsten, hij is PDG bij Alcatel, waar momenteel een herschikking aan de gang is. Hij zei dat er bij Alcatel een aantal zeer competente mensen zit die, mits een goed samenspel, kunnen meewerken en een interessante inbreng kunnen hebben in die nieuwe dynamiek van ICT.

De heer Thomaes is niet zomaar een bedrijfsleider die zich niets aantrekt van de samenleving, het is een geëngageerde man die staat voor een geëngageerd bedrijf. Hij is ook voorzitter van een scholengemeenschap. Hij stelt echter vast dat hij geen gesprek kan hebben over een samenwerking op ICT-vlak.

Waarom wordt deze mogelijkheid genegeerd en niet aangegrepen ? Alcatel beschikt trouwens niet enkel over een grote competentie op het technologische vlak, die specialisten kunnen tegelijkertijd een nieuwe cultuur inbrengen die de scholen alleen maar eigentijdser en interessanter kunnen maken. Ik zou van u graag een antwoord krijgen, mevrouw de minister.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Er is wel degelijk reeds werk gemaakt van dit project. In het voorstel werd opgenomen dat de middelen voor ICT-coördinatie via een puntenenveloppe worden toegekend. De puntenenveloppe zal per school worden berekend door het aantal leerlingen te vermenigvuldigen met een wegingsfactor vastgelegd door de Vlaamse regering. De punten moeten worden aangewend via een samenwerkingsplatform dat verschillende vormen kan aannemen, naargelang de keuze van de school. De minimumgrootte

van dit samenwerkingsplatform werd ook vastgelegd door de Vlaamse regering.

De aanwending van de punten kan worden gebruikt voor het oprichten van betrekkingen in ambten van ondersteunend, onderwijzend en/of bestuurspersoneel. Er wordt dus geen nieuw organiek ambt gecreëerd. Er zijn dan ook geen aparte bekwaamheidsbewijzen vastgelegd voor deze functie. Wel is bepaald dat een voltijdse betrekking 120 punten kost voor een ambt met weddeschaal 501 en 82 punten voor een ambt met alle andere weddeschalen. Doordat het samenwerkingsverband hier de keuze heeft tussen verschillende puntenwaarden en de erbij horende weddeschalen, kan er een beroep worden gedaan op specialisten in netwerktechnologie.

De decreten over de rechtspositie zijn integraal van toepassing, met uitzondering van de reglementering in verband met de reffectatie en terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking. De betrekkingen kunnen niet worden gebruikt om vastbenoemde personeelsleden te affecteren of te muteren. Als een personeelslid benoemd is, is aanstelling enkel mogelijk via een tijdelijk andere opdracht.

Wat de taakomschrijving betreft zijn er geen formele criteria vastgelegd. Dit behoort tot de autonomie van de scholen en het samenwerkingsplatform. In de omzendbrief werden wel een aantal aanbevelingen opgenomen. Ik heb gemerkt dat een aantal scholen hierover reeds intern van gedachten heeft gewisseld. Ze hebben een team samengesteld, waarin iedereen een enigszins verschillende taak opneemt. De ene werkt meer pedagogisch, de andere meer technisch.

Naast de middelen voor personeelsomkadering worden ook middelen vrijgemaakt voor de logistieke en materiële ondersteuning van de ICT-coördinatoren. In de begroting is in de nodige middelen voorzien om uitvoering te geven aan dit project. Het ontwerp van besluit is momenteel voor advies doorgestuurd naar de Raad van State. De omzendbrief werd reeds aan de scholen bezorgd samen met de berekening van het aantal punten waar de school recht op heeft. Momenteel zijn er reeds een aantal samenwerkingsplatformen gevormd, aan andere wordt gewerkt. Er zijn dus reeds ICT-coördinatoren aangesteld of bijna aangesteld. Die operatie wordt alleszins afgerond op 15 oktober 2002.

De campagne 'Word Leerkracht' omvat een uitgebreid gedeelte gericht op vakmensen uit het bedrijfsleven. De website van de campagne biedt alle

Vanderpoorten

mogelijke info over verloning, bekwaamheidsbewijzen, overdracht van anciënniteit, omscholingsmogelijkheden, hoe en waar solliciteren, enzovoort. Deze campagne heeft uitdrukkelijk tot doel vakmensen aan te trekken voor een vol- of deeltijdse job in het onderwijs. Ik weet natuurlijk net als u dat hier nog een hele weg af te leggen valt.

Verder zijn er in dit kader nog geen concrete initiatieven genomen in samenspraak met de Vlaamse minister van Werkgelegenheid, maar ik heb ondertussen wel contact gehad met de heer Thomaes. Het was mij niet bekend dat hij zo lang op die afspraak heeft moeten wachten, want zodra ik ervan hoorde, heb ik er een gemaakt. Het is namelijk ook voor ons interessant om met iemand uit het bedrijfsleven, en zeker van die aard, te overleggen over de mogelijkheden van uitwisseling van personeel en over het gebruik van de expertise van hun personeel. Er is een vervolvergadering gepland, in samenspraak trouwens met de afgevaardigde van de premier, om na te gaan hoe die expertise kan worden gebruikt. Wat de ICT-coördinatie op zich betreft, kan ik me voorstellen dat die nog niet overal helemaal op punt staat. Dat zal tijd vragen. Ik heb steeds gezegd dat de betrokkenen tijdens het eerste schooljaar wat moesten aftasten op welke manier dit het beste werd ingevuld. We zullen dit van heel nabij volgen. We zullen moeten nagaan of de middelen die hiervoor zijn vrijgemaakt, volstaan. We moeten het project op het einde van het schooljaar evalueren en dan nagaan hoe het verder moet.

Ik heb wel de indruk dat de ICT-projecten die al lopen, dikwijls een voortzetting zijn van het vroegere BPT-systeem. Die BPT-uren kunnen nu natuurlijk voor iets anders worden gebruikt. Ik denk dat de scholen de middelen wel zullen appreciëren, en voor de rest is het nog wat zoeken.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Bedankt voor uw antwoord, mevrouw de minister. Laat duidelijk zijn dat ik zeker achter de inspanningen voor die ICT-coördinatie sta. De heer Vanleenhove heeft hier ook reeds aandacht voor gevraagd. Het is dus een goede zaak dat hieraan wordt gewerkt.

Bij de bespreking van de begroting zullen we hierop nog terugkomen, maar ik wil toch reeds stellen

dat een aantal scholen, vooral in het basisonderwijs, zich een beetje gepakt voelen door de verschuiving van de middelen. Voor hen eindigt het PC/KD-project nu vrij onverhoeds, want die middelen worden nu ingezet voor begeleiding en ondersteuning. Dat is een probleem dat zich in de ene school wellicht explicieter stelt dan in de andere.

Ik ben blij dat u ondertussen contact hebt gehad met de heer Thomaes. U moet deze opportuniteit aangrijpen, omdat hier enorme kansen zitten om het onderwijs maatschappelijk beter in te bedden en er een sterker draagvlak voor te maken. Ik hoop dat dit tot goede resultaten leidt.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik wil nog even ingaan op de opmerking over PC/KD. Dat project is niet helemaal afgebouwd. Een gedeelte van die middelen zijn overgebleven en toegevoegd aan de werkingsmiddelen. Daar zullen we het nog over hebben bij de begroting.

Het was onze bedoeling om een moment van bezinning in te bouwen : we willen nagaan hoe ver we nu staan met het informatica-onderwijs en wat de mogelijkheden zijn qua vervangingsmiddelen. Het is zeker niet mijn bedoeling om die middelen in de toekomst enkel naar ICT-coördinatie te laten gaan. Materiaal alleen is niet goed, maar ondersteuning alleen is natuurlijk ook niet goed. Die ondersteuning is natuurlijk heel belangrijk. De leerkrachten hebben ondersteuning nodig, zowel op technisch als op pedagogisch vlak, maar ook het geld voor de middelen blijft er. Als we hiervoor in extra geld voorzien, is het wel de bedoeling om dat toe te voegen aan de werkingsmiddelen, zodat de scholen meer autonoom kunnen werken. Ik heb echter begrepen dat we bij de begrotingsbesprekingen wel uitgebreid de kans zullen krijgen om hierop terug te komen.

De voorzitter : Er werd trouwens door de heer Huybrechts ook een vraag ingediend over de problematiek van PC/KD, we zullen dus ook nog voor de begrotingsbesprekingen de gelegenheid hebben om hierover te spreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plaats van de Koninklijke Militaire School in het kader van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plaats van de Koninklijke Militaire School in het kader van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, deze vraag komt misschien een beetje ongewoon over in het Vlaams Parlement, omdat de Koninklijke Militaire School niet onder de bevoegdheid valt van de Vlaamse overheid maar onder die van de federale overheid. Aan de andere kant zijn de diploma's die iemand daar kan verwerven, van industrieel ingenieur, licentiaat of burgerlijk ingenieur, ook bij ons van toepassing. De mensen die daar zijn afgestudeerd, komen soms terecht bij een overheids- of een privé-bedrijf. In die zin is het toch wel relevant wat wij hierover denken en wat wij hiermee aanvangen.

Eind mei 2002 hebt u in een persmededeling de principiële goedkeuring bekendgemaakt van het voorontwerp van decreet met betrekking tot de herstructurering van het hoger onderwijs. De benaming daarvan is niet zo belangrijk : noem het Ba/Ma-decreet- of structuurdecreet. Het gaat hier alleszins over de samenwerking tussen Vlaamse instellingen en over de accreditatie. Ik meen echter wel te hebben begrepen dat dit vandaag niet van toepassing is op de Koninklijke Militaire School. Daardoor komen we in een situatie, tenzij u dit op tijd kunt oplossen door overleg en afspraken, met aan de ene kant de Ba/Ma-structuur en aan de andere kant de oude structuur.

Ik had graag van u gehoord hoe u aankijkt tegen de afstemming van het onderwijs in de Koninklijke Militaire School op het Bologna-akkoord, meer bepaald op de Ba/Ma-structuur. Hebt u hierover reeds gesprekken gevoerd met de federale overheid, uiteraard samen met uw collega's uit de andere gemeenschappen ? Zo ja, tot welke afspraken bent u gekomen ? Zo neen, waarom is dat nog niet gebeurd en wat zijn uw intenties op dat vlak ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : De Koninklijke Militaire School valt inderdaad niet onder de bevoegdheid van de gemeenschappen. Het is een federale instelling die op grond van de wet van 11 september 1933 op de bescherming van de titels van hoger onderwijs een aantal erkende diploma's kan uitreiken. Deze bevoegdheid blijft zij behouden, ook in de toekomst, wanneer in Vlaanderen de Ba/Ma-structuur is ingevoerd.

Het voorontwerp van decreet over de herstructurering van het hoger onderwijs is niet van toepassing op deze federale instelling. Het voorontwerp voorziet wel in de mogelijkheid van doorstroming, zoals ook in het huidige universiteitendecreet sinds 1991 is voorzien. Zo staat in artikel 62, paragraaf 2, van het voorontwerp dat wat de toelatingsvoorwaarden betreft tot de Ba/Ma-opleidingen, zoals bepaald in artikel 58 en 59, de diploma's van licentiaat en ingenieur, uitgereikt door de Koninklijke Militaire School, worden gelijkgesteld met een graad van master.

Ik heb als Vlaams minister van Onderwijs geen bevoegdheid terzake en kan de instelling dan ook geen verplichtingen opleggen. Het is mijns inziens wel aangewezen dat de Koninklijke Militaire School de kans aangrijpt om zich in te schrijven in de Ba/Ma-structuur om op die wijze bijvoorbeeld haar internationale aantrekkingskracht te vergroten.

Ik heb tot nog toe geen concrete aanwijzingen omtrent een eventuele bereidheid of wens van de Koninklijke Militaire School om in de Ba/Ma-structuur in te stappen. De Koninklijke Militaire School heeft wel ter informatie de tekst van het voorontwerp van decreet opgevraagd.

Mijn administratie heeft het initiatief genomen om gesprekken te starten met de andere gemeenschappen over de bescherming van de titels van bachelor en master op het gehele Belgische grondgebied. In het kader van deze besprekingen kan ook de situatie van de Koninklijke Militaire School aan bod komen. Een belangrijk aspect van deze problematiek betreft namelijk de instellingen die in het Brussels Gewest zijn gevestigd, zoals ook de Koninklijke Militaire School.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, ik wil u aansporen om hieraan aandacht te blijven besteden. Het is namelijk zo dat het leger vandaag 'vermaatschappelijkt' is, het is geen totaal afzonderlijke wereld meer. Steeds meer worden scholen ge-

Martens

confronteerd met de inschrijving van jonge mensen die daar een opleiding hebben gevolgd. Als wij bezorgd zijn om hun toekomst, moeten we daar aandacht voor hebben. Ik zou u willen vragen om niet af te wachten maar om te proberen om dit op de agenda te brengen bij het brede overleg dat in een federale context gestalte moet krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.48 uur.*
